

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Simbegwire / Simbegwire

Skriven av: Rukia Nantale

Illustrerad av: Benjamin Mitchley

Översatt av: Aleksandra Migorska (pl), Lena

Normén-Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv).

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Simbegwire

Simbegwire

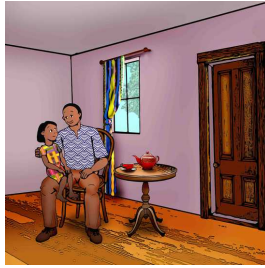
Rukia Nantale

Benjamin Mitchley

Aleksandra Migorska

😊 polska / svenska

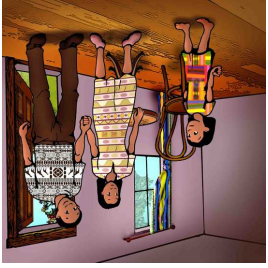
|| nivå 5

Simbegwire była bardzo smutna, kiedy zmarła jej matka. Ojciec Simbegwire starał się jak najlepiej zajmować swoją córką. Powoli nauczyli się żyć na nowo sami i byli szczęśliwi. Każdego ranka siadali razem i planowali nowy dzień. Każdego wieczoru, przygotowywali wspólnie obiad i zmywali razem naczynia, a potem ojciec Simbegwire pomagał jej odrabiać lekcje.

...

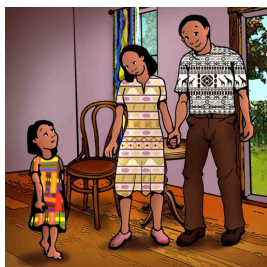
När Simbegwires mamma dog blev hon jätteledsen. Simbegwires pappa gjorde sitt bästa för att ta hand om sin dotter. Långsamt började de känna sig lyckliga igen, även utan Simbegwires mamma. Varje morgon satt de och pratade om dagen som låg framför dem. Varje kväll lagade de middag tillsammans. Efter att de hade diskat hjälpte Simbegwires pappa henne med läxorna.

Pewnego dnia, ojciec Simbegwires wrócił do domu później niż zwykle. „Gdzie jesteście dzieci?” – zawołał. Simbegwires podbiegła do taty, ale zatrzymała się gdy zobaczyła, że ojciec trzyma za rękę obcą kobietę. „Moje dziecko, chciałyśmy abyś poznała kogoś wyjątkowego. To jest Anita” – powiedział, uśmiechając się.

...

En dag kom Simbegwires pappa hem senare än vanligt. “Var är du, mitt barn?”, ropade han. Simbegwires sprang fram till sin pappa. Hon stannade när hon såg att han höll en kvinna i handen. “Jag vill att du träffa någon speciell, mitt barn. Det här är Anita”, sa han leende.

„Witaj Simbegwire, Twój tato wiele mi o Tobie opowiadał” – powiedziała Anita. Jednak Anita nie uśmiechnęła się, ani nie podała dziewczynce ręki. Ojciec Simbegwire był bardzo szczęśliwy i podekscytowany. Opowiadał, jak cudownie będzie gdy zamieszkają razem we trójkę. „Moje dziecko, mam nadzieję, że zaakceptujesz Anitę jako swoją matkę” – powiedział.

...

”Hej Simbegwire, din pappa har berättat så mycket om dig”, sa Anita. Men hon log inte och tog inte flickan i hand. Simbegwires pappa var glad och lycklig. Han pratade om hur de tre skulle bo tillsammans och hur bra livet skulle bli för dem. ”Mitt barn, jag hoppas att du kan se Anita som din mamma”, sa han.

W następnym tygodniu, Anita zaprosiła Simbegwire oraz jej ciotkę i kuzynów do domu na obiad. Ale to była ucztą! Anita przygotowała ulubione potrawy dziewczynki i każdy mógł najeść się do syta. Potem dzieci poszły się bawić, a dorośli rozmawiali. Simbegwire była szczęśliwa. Zdecydowała, że już niedługo wróci do domu rodzinnego, aby zamieszkać z ojcem i macochą.

...

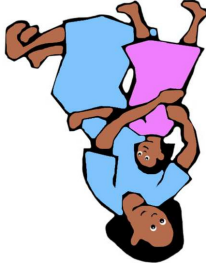
Nästa vecka bjöd Anita in Simbegwire med hennes kusiner och faster till hemmet för en måltid. Vilken fest! Anita lagade alla Simbegwires favoriträtter och alla åt tills de var proppmätta. Sedan lekte barnen medan de vuxna pratade. Simbegwire kände sig glad och modig. Hon bestämde sig för att snart, mycket snart, skulle hon flytta hem för att bo tillsammans med sin pappa och styvmamma.

Zycie Simbegwires zupełnie się odmieniło. Dziewczynka nie miała już czasu na poranne rozmowy z ojcem. Anita zlecała jej tak wiele obowiązków domowych, że Simbegwire była zbyt zmęczona aby odrabiać lekcje. Chodziła spać zaraz po kolacji. Jej jedyną pociechą był kolorowy kocyk, który dostata od matki. Ojciec Simbegwires zdawał się nie widzieć, że dziewczynka jest nieszczęśliwa.

...

Simbegwires liv förändrades. Hon hade inte längre tid att sitta tillsammans med sin pappa på morgonen. Anita gav henne så många hushållssysslor att hon var för trött för att göra skolarbete på kvällarna. Hon gick direkt till sängs efter middagen. Hennes enda tröst var en färgglad filt som hennes mamma hade givit henne. Simbegwires pappa verkade inte märka att hans dotter var olycklig.

Ojciec odwiedzał ją codziennie. Pewnego dnia przyszedł Anita. Kobieta wyciągnęła dłoń w stronę dziewczynki i powiedziała: „Jest mi tak przykro malenka, myliłam się”. „Czy dasz mi jeszcze jedną szansę?” Simbegwire spojrzata na zatroskaną twarz ojca, po czym powoli podeszła do Anity i przytuliła się do niej.

...

Hennes pappa besökte henne varje dag. Till slut kom han tillsammans med Anita. Hon räckte Simbegwires handen och sa: ”Jag är ledsen, lilla du, jag gjorde fel”, grät hon. ”Kan du låta mig försöka igen?” Simbegwire tittade på sin pappa och hans bekymrade min. Sedan gick hon långsamt fram och lade armarna om Anita.

Kilka miesięcy później, ojciec powiedział Simbegwire i Anicie, że ze względu na pracę musi wyjechać na jakiś czas. „Wiem, że będziecie opiekować się sobą nawzajem” – powiedział. Na twarzy Simbegwire pojawiło się rozczarowanie, lecz ojciec tego nie zauważył. Anita nic nie powiedziała, ale również nie była szczęśliwa.

...

Efter ett par månader berättade Simbegwires pappa att han skulle vara borta från hemmet ett tag. ”Jag måste resa på grund av jobbet”, sa han. ”Men jag vet att ni kommer att se efter varandra.” Simbegwire såg ledsen ut, men hennes pappa märkte inget. Anita sa ingenting. Hon var inte heller glad.

Simbegwire bawiała się z kuzynami, gdy z daleka zauważyła tatę. Ukryła się w domu, bo bała się, że ojciec jest na nią zły. Lecz ojciec powiedział: „Simbegwire, znalazłaś dla siebie idealną matkę, matkę która Cię kocha i rozumie. Jestem z Ciebie bardzo dumny i kocham Cię.” Uzgodnili, że Simbegwire zostanie z ciotką tak długo jak tylko zechce.

...

Simbegwire lekte med sina kusiner när hon såg sin pappa långt borta. Hon blev rädd att han kanske skulle vara arg så hon sprang in i huset och gömde sig. Men hennes pappa gick fram till henne och sa: ” Simbegwire, du har hittat en perfekt mamma för dig. En som älskar dig och förstår dig. Jag är så stolt över dig och glad för dig.” De bestämde att Simbegwire skulle stanna hos sin faster så länge som hon ville.

Kiedy ojciec Simbegwire wrócił do domu, zastał pokój dziewczynki pusty. "Co się stało Anita?" – zapytał z ciężkim sercem. Kobieta wytłumaczyła mu, że córka uciekła. "Chciałam aby mnie szanowała", – odpowiedziała – "ale możliwe, że byłam zbyt surowa." Ojciec Simbegwire wyszedł z domu i udał się w kierunku strumienia. Potem poszedł do wioski, gdzie mieszkała jego siostra, aby dowiedzieć się czy przypadkiem nie widziała Simbegwire.

...

När Simbegwires pappa kom hem upptäckte han att hennes rum var tomt. "Vad hände, Anita?" frågade han bekyrrat. Kvinnan förklarade att Simbegwire hade rymt. "Jag ville att hon skulle respektera mig", sa hon. "Men jag kanske var för sträng." Simbegwires pappa lämnade huset och gick ut längs ån. Han fortsatte till systemns by för att se om hon hade sett Simbegwire.

Zyćie Simbegwire stało się jeszcze cięższe. Jeśli nie skończyła wszystkich prac domowych lub narzekata, Anita biła ją. Kobieta zjadła prawie cały obiad sama, zostawiając dziewczynce tylko resztki. Każdej nocy Simbegwire zasypiała z płaczem, tułac się do koczka od mamy.

...

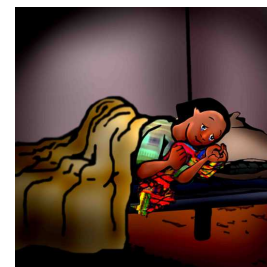
Saker och ting blev värre för Simbegwire. Om hon inte gjorde färdigt sitt hushållsarbete eller klagade så slog Anita henne. Och vid middagen åt kvinnan det mesta av maten, och lämnade bara smulor till Simbegwire. Varje kväll grät Simbegwire sig till sömns medan hon kramade sin mamas filt.

Pewnego ranka, dziewczynka zasnęła. „Ty leniwa dziewczyno!” – krzychała Anita, wyciągając ją z łóżka. Bezenny kocyk zaczepił się o gwóźdź i rozdarł na pół.

...

En morgon kom Simbegwire upp sent ur sängen. ”Din lata flicka!” skrek Anita. Hon drog upp Simbegwire ur sängen. Den dyrbara filten fastnade på en spik och slets sönder i två delar.

Ciotka zabrała dziewczynkę do swojego domu, gdzie ją nakarmiła i położyła do łóżka razem z kocykiem matki. Tej nocy Simbegwire płakała przed zaśnięciem, ale były to łzy ulgi. Wiedziała, że ciotka się nią zaopiekuje.

...

Simbegwires faster tog med flickan hem till sitt hus. Hon gav Simbegwire varm mat och stoppade om henne i hennes mammas filt. Den natten grät Simbegwire medan hon somnade. Men det var tårar av lättnad. Hon visste att hennes faster skulle ta hand om henne.

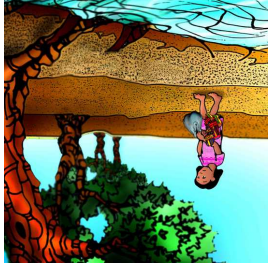

Kobieta spojrzęła w górę i w koronie drzewa ujrzęła
dziewczynkę i jej potargany kocyk. „Simbegwire, córeczko
mojego brata!” – zapłakała. Inne kobiety przestały prac i
pomogły Simbegwire zejść z drzewa. Ciołka przytuliła
dziewczynkę i próbowała ją uspokoić.

...

Kwinnan tittade upp i trädet. När hon såg flickan och
bitarna av den färgglada filten ropade hon: ”Simbegwire,
hjälp! De andra kvinnorna slutade att tvätta och
min brors barn!” De andra kvinnorna slutade att tvätta och
faster kramade flickan och försökte trösta henne.

12

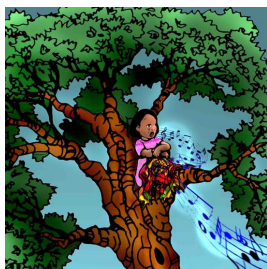

Simbegwire była bardzo rozgoryczona. Zdecydowała, że
ucieknie z domu. Spakowała kawałki kocyka, jedzenie i
opuszczała dom. Podążyła drogą, którą odjechał ojciec.

...

Simbegwire blev mycket upprörd. Hon bestämde sig för
att rymma hemifrån. Hon tog bitarna av sin mammas filt,
packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon
följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

9

Kiedy nadszedł wieczór, wspięła się na wysokie drzewo niedaleko strumienia i przygotowała sobie łożko w gałęziach drzewa. Kiedy zasypiała, nuciła: „Mamo, mamo, zostawiłaś mnie. Opuściłaś i nigdy już nie wróciłaś. Ojciec już mnie nie kocha. Matko, kiedy wrócisz do mnie? Zostawiłaś mnie.”

...

När det blev kväll klättrade hon upp i ett träd nära en å och bäddade för sig själv bland grenarna. Medan hon somnade sjöng hon: "Mamma, mamma, du lämnade mig. Du lämnade mig och kom aldrig tillbaka. Far älskar mig inte längre. Mor, när kommer du tillbaka? Du lämnade mig."

Następnego ranka, Simbegwire znów nuciła swoją piosenkę. Kobiety, które przyszły uprać swoje ubrania nad strumieniem, usłyszały smutną piosenkę dobiegającą z wysokiego drzewa. Pomyślały, że to tylko liście szeleszczą na wietrze i pracowały dalej, lecz jedna z kobiet uważnie przysłuchiwała się piosence.

...

Nästa morgon sjöng Simbegwire samma sång igen. När kvinnorna kom för att tvätta sin kläder i ån hörde de hennes sorgsna visa från det höga trädet. De trodde att det bara var vinden som rasslade i löven och fortsatte sitt arbete. Men en av kvinnorna lyssnade mycket noga på sången.